

[Johan Philipsen]

Men i øvrigt er der siden sidste debat ikke sket meget nyt, og det, der er nyt, det er altså ikke godt. Kul er ved at blive en mangelvare. Jeg kan oplyse, at de 300.000 t kul, som Polen skulle levere til Elsam i første kvartal i år, ikke ankom, ikke fordi polakkerne ikke gerne ville levere dem, men simpelt hen fordi de ikke havde mulighed derfor.

Det billede, der tegner sig i øjeblikket, er, at man forlanger forudbetaling mange år i forvejen, eller også, køb arealerne, bryd kullene, byg selv havnene og banerne, så vil vi gerne give jer tilladelse. Således lyder det i adskillige lande, Canada, USA osv. Så kan jeg i øvrigt oplyse, at de to store tyske koncerner Hugo Stinnes og AG Ruhr Kohl har købt arealer i Nordamerika efter aftale med begge landes regeringer.

Således som det er lagt til rette med den manglende kernekraft, kommer vi lige lukket ind i en periode, hvor kul af de mængder, der skal til for at vedligeholde det stigende strømforbrug, bliver en mangelvare, og hvis man totalt forbyder kulindkøb fra Sydafrika, så betyder det såmænd kort og godt og enkelt, at vi vil blive nødt til at købe sværolie i stedet for.

Så skal jeg kun til sidst sige til hr. Steen Folke, at jeg er ked af udtrykket »merkantil usselhed«. De danske el-selskabers folk er lige så nationale og ansvarsbevidste som alle andre i dette land. De ser altså på det sydafrikanske apartheidproblem med nøjagtig de samme øjne, og derfor er der ingen grund til at hæfte ordene »merkantil usselhed« på dem, det er ikke rigtigt.

#### Kjelgaard (KF):

I disse dage og uger bruger mange ansvarlige politikere kræfter og tid på at fortælle befolkningen om det europæiske samarbejde. De fortæller om, hvorfor samarbejde i bredeste forstand er en tvingende nødvendighed, ikke mindst set ud fra en historisk synsvinkel.

De personer, der kort tid efter anden verdenskrig trods gammelt fjendskab forsøgte at få et europæisk samarbejde i gang, gjorde det i håbet om at samle det tidligere splidagtige Vesteuropa, så krige i fremtiden kunne undgås. De gjorde det ud fra ønsket om at styrke demokratiet og gengive Vesteuropa

den indre og ydre styrke, som ganske enkelt var nødvendig under de nye magtforhold i verden. De var klar over, at den hastige udvikling i Asien og Afrika nødvendiggjorde, at de nationale modsætninger i Europa blev afløst af en bevægelse henimod europæisk enhed.

Det har vi i Danmark indtil nu nydt godt af. Det er kendsgerninger, vi hidtil har accepteret. Men i dag er vi meget klogere, i hvert fald nogle af os. Vi udgør nemlig ca. 1 promille af jordens samlede befolkning, og inden for denne ene promille er der måske igen 1 promille, der er eksperter i at klare andre landes interne forhold. Vi oplevede forleden aften, at nogle mennesker gav udtryk for, at det var langt det bedste for Grækenland, Spanien og Portugal at stå uden for det europæiske samarbejde, selv om de pågældende lande selv ønsker at komme med. Vi oplevede, at kommunisterne vil bekæmpe samarbejdet i Europa med alle til rådighed stående midler.

Og nu oplever vi så igen, jeg ved ikke for hvilken gang, at nogle eksperter mener at kunne løse problemer i Sydafrika ved at fremsætte et sådant forslag. Jo, Danmark er verdens centrum, og eksperterne ved, hvordan problemerne skal klares for 999 promille af Jordens befolkning – måske lige med undtagelse af de enorme menneskelige problemer øst for jerntæppet. Dem taler de aldrig om. Skulle vi virkelig tage eksperternes moralkodeks som grundlag for vor udenrigspolitik og vor samhandel med andre lande, så blev der ikke ret mange værdige handelspartnere tilbage.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg har sagt i de tidligere debatter, men kun slå fast, at vi er modstandere af apartheid. At vi ikke mindsker diskriminationen i andre lande ved at indføre diskrimination i Danmark. At vi ikke forbedrer menneskerettighederne i andre lande ved at beskære dem i Danmark. At vi ikke giver mennesker i andre lande større frihed ved at indskrænke friheden i Danmark. At vi absolut ikke bidrager til større afspænding i verden ved at opfordre til konfrontationer eller boykotaktioner – tværtimod.

I det konservative folkeparti er vi tilhængere af frihed, også frihed til at købe kul, hvor kullene er bedst og billigst. Skal nye kriser og nye krige afværges, er det helt nød-